

Tezaurul de la Sibiel redescoperit de un italian

Un ziarist italian îndrăgostit de Sibiel și de preotul Zosim Oancea a reușit să facă, în doar câțiva ani, ce n-a reușit să facă nici o instituție românească în treizeci: să publice un album excelent, în cinci limbi (română, italiană, engleză, germană, franceză), despre cel mai important muzeu de icoane pe sticlă din estul Europei. Giovanni Ruggeri, căci despre el este vorba, s-a instalat la Sibiel, unde și-a cumpărat o „casă cu șură”. A învățat românește, dar mai ales a învățat ceea ce foarte puțini români știu: să respecte și să pună în valoare puținele împliniri din cultura și spiritualitatea românească. A descoperit în figura luminoasă a preotului Zosim Oancea, creatorul muzeului de la Sibiel, un ghid spiritual dincolo de vârste și de confesiuni. Iar celor peste șase sute de icoane, adunate cu dumnezeiască încăpățănare de „tata Zozo”, așa cum îi spuneam noi, cei apropiați, le-a conferit blazonul cuvenit. Albumul realizat de G. Ruggeri conține tot ce este necesar pentru cunoașterea tezaurului de la Sibiel: un istoric al icoanelor pe sticlă în Transilvania, de la miracolul Fecioarei din Nicula (secolul XVIII) până în perioada interbelică, atunci când meșteșugul se stinge; o selecție de imagini și o tipologizare a lor; scurte biografii de iconari (majoritatea țărani, dar nu exclusiv); legende foarte bine documentate pe marginea ilustrațiilor; un capitol special despre întemeierea muzeului („răzbunarea” preotului Zosim Oancea pe închisoarea comunistă, cinsprezece ani!); în fine, o prefață a mitropolitului Streza și o postfață a lui Dorin Oancea, fiul cel mai mic al părintelui. Trebuie salutate: profesionalismul realizării acestui album, condițiile grafice de excepție și, nu în ultimul rând, prețul foarte accesibil. G. Ruggeri nu s-a oprit aici. A creat și un site web dedicat muzeului de la Sibiel, site pe care se poate răsfoi o parte din albumul prezentat mai sus: www.sibiel.net. Mulțumim Tata Zozo, mulțumim Giovanni Ruggeri.

Cristian Bădiliță